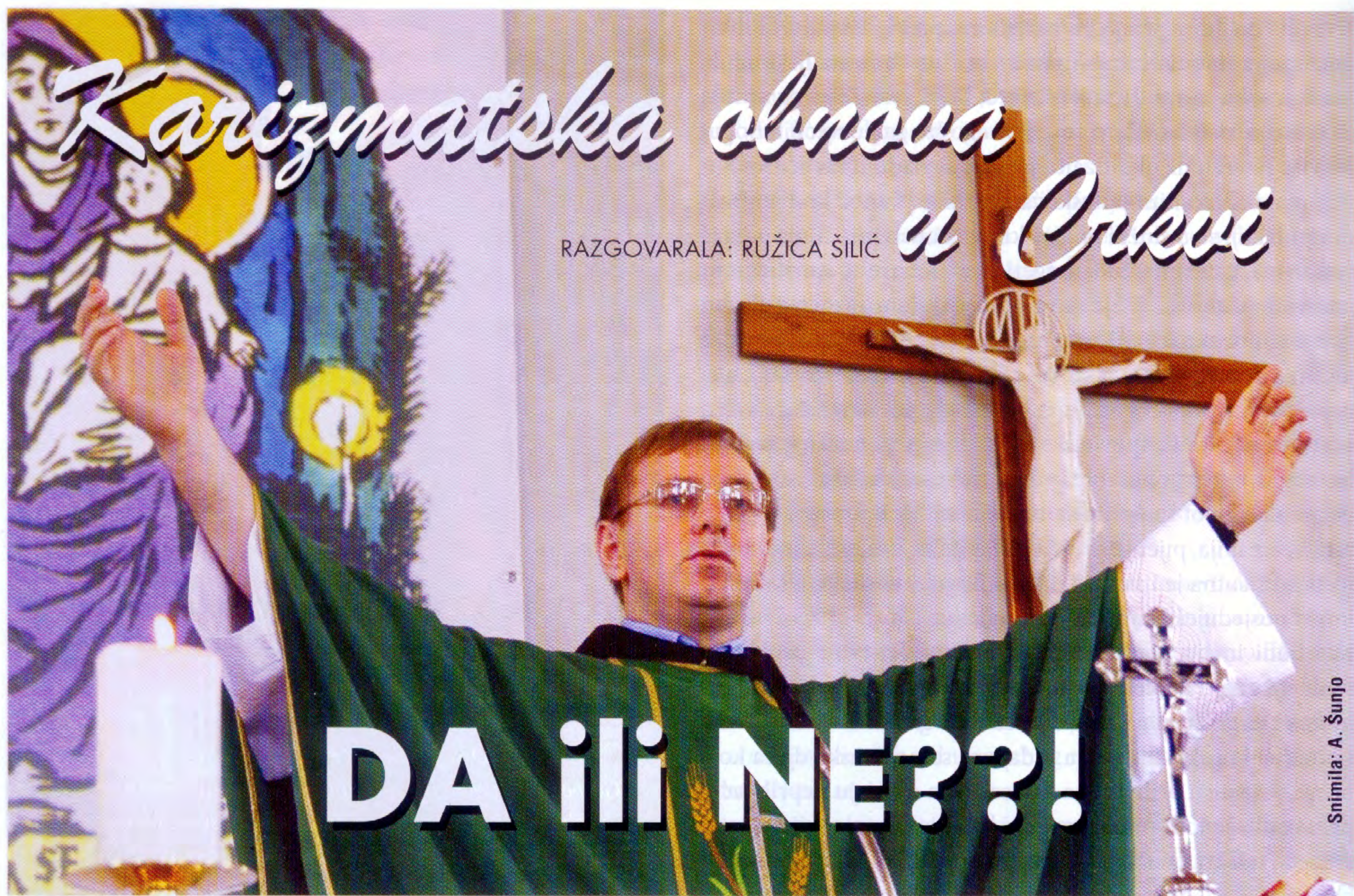

Snimila: A. Šunjo

I danas nakon četrdesetak godina postojanja Katoličkog karizmatiskog pokreta, vjernici se često pitaju što je to. Zato smo zamolili mr. sc. Ivu Pavića, OFM, našeg poznatog karizmatika, da za čitatelje Rheme odgovori na neka goruća pitanja koja se tiču Karizmatске obnove i pojasni neke temeljne pojmove.

“Duh Sveti, duša Crkve, trajno prisutan u njoj, zar da šuti?”

RHEMA: Možete li nam reći nešto o najranijim počecima karizmatiskog pokreta u Crkvi?

Fra IVO: Prvi karizmatici bili su Korinćani. Imali su brojne duhovne darove Duha Svetoga. U povijesti Crkve poznat je karizmatiski pokret iz II. stoljeća, montanizam, koji se slomio zbog sukoba i napetosti između hijerarhijskog i karizmatiskog shvaćanja Crkve. Duh Sveti djelovao je u sv. Antunu pustinjaču kad je osjetio poziv da napusti svijet i pobjegne u samoću. Taj je izazov urodio divnim pokretom pustinjaških otaca. Zapadno benediktinsko monaštvo, nakon pada Zapadnog rimskog carstva, karizmatiski je oblik života koji živi evanđeosku radikalnost. Monaštvo se ne suprotstavlja strukturi lokalne Crkve, nego se u nju uključuje. U 12. i 13. stoljeću Duh je Sveti izazvao silnu revoluciju unutar Crkve. Prosjački redovi, karmelićani, dominikanci, franjevci i drugi, ostavljaju neizbrisiv karizmatiski trag u povijesti Crkve. Svi velikani Duha iz 15. i 16. stoljeća kao što su Terezija Avilska, Ivan od Križa i Ignacije Loyolski bili su karizmatici. Oni su bili optuživani zbog otvorenosti Duhu. Svakako treba spomenuti sporne pokrete kao što su bili: valdenzi, amorićani, jaochimiti, apostolska braća, duhovnjaci, fratićeli, beguini i Božji prijatelji. Svi su ti pokreti suzbijeni zbog neslaganja s Crkvom. U 20. stoljeću, zajedno s

redovničkim kongregacijama novijeg datuma, svjedoci smo nastanka svjetovnih instituta s laicima Bogu posvećenima u svijetu. U novije vrijeme ponovio se karizmatiski pokret.

RHEMA: Što je dovelo do karizmatске obnove danas u nas i što ona želi dati Crkvi?

Fra IVO: Dat ću tri kratka odgovora. Do Katoličke karizmatске obnove (KKO) došlo je zbog teorijskog i praktičnog ateizma u srcima i umovima ljudi. Herbert Mühlen, sudionik II. vaticanskog sabora rekao je: “Duh Sveti, duša Crkve, trajno prisutan u njoj, zar da šuti? Božja su vremena i časovi! I dao je odgovor i dat će ga još više!” KKO je sastavni dio Crkve. To nije, kao što neki misle, paralelna institucija u Crkvi, sekta, „crkva u Crkvi“ – naprotiv, ona je blago Crkve. Ona ne želi dati Crkvi ništa novo već je podsjetiti da se koristi onom snagom koju ima. KKO želi poučiti mlade kako će primiti sakrament krizme učinkovito i poučiti već krizmane kako će doživjeti osoban susret s Isusom, kroz osobno predanje. Kad bi sakrament Krizme bio učinkovit, smatram da bi nestalo potrebe za Katoličkom karizmatskom obnovom i molitvenim zajednicama.

Na početku nisam razumio ni prihvaćao obnovu u Duhu

RHEMA: *Koliko ste dugo uključeni u KKO i kad ste se prvi put susreli s karizmaticima?*

Fra IVO: Aktivno sam uključen više od devet godina. Kroz to sam vrijeme slušao svjetske i domaće karizmatike, bio na njihovim seminarima, sudjelovao na različitim susretima, konferencijama i slično. Uz to sam i sam vodio seminare, duhovne obnove, duhovne vježbe, molitvene susrete, osnivao molitvene zajednice itd. Katoličke sam karizmatike prvi put susreo u Camberri, u Australiji. Bio sam student teologije. Slušao sam ih kako glasno pjevaju i slave Boga u jezicima. Na upit jedne časne sestre franjevske što mislim o tome kao

Mr.sc. fra Ivo Pavić, OFM, svećenik Sarajevske nadbiskupije, član Provincije Bosne Srebrne, zaređen za svećenika 1997., a od 2000. godine djeluje u Karizmatskoj obnovi (Službi nove evangelizacije). Držao je brojne duhovne obnove u nas i u svijetu. Posvuda gdje je propovijedao nikle su molitvene zajednice, a obnove je Gospodin popratio mnogim znamenjima, obraćenjima i ozdravljenjima. 2007. godine magistrirao je na Institutu za duhovnost Papinskog sveučilišta Gregoriana u Rimu na temu: „Ozdravljenje po molitvi.“ Nastavlja doktorski studij u Rimu, te radi na doktorskoj dizertaciji na temu: „Krštenje u Duhu u Katoličkoj crkvi.“

teolog, odgovorio sam samouvjereno da „to nije s Božje strane“. Dakle, na početku nisam razumio ni prihvaćao obnovu u Duhu. Bio sam racionalist i jedan od onih umišljenih teologa. Srećom, poslije sam promijenio mišljenje.

RHEMA: *I kako ste prihvatili KKO? Je li netko utjecao na vas?*

Fra IVO: Obnovu u Duhu oduševljeno sam prihvatio na duhovnom seminaru u Sarajevu koji je vodio p. Rufus Pereira. On je bio istinski Kristov svjedok. Stekao je u Rimu dva doktorata: jedan iz filozofije i jedan iz biblijske teologije. Uz to je vješt govornik. Potpuno je zahvaćen Kristom. Govorio je u snazi Duha. Puno su mi pomogle i duhovne vježbe sv. Ignacija Loyolskog u šutnji koje sam obavio, i koje i danas obavljam u svakodnevnom životu. One su mi pomogle da više ne sumnjam i da se ne opirem Duhu. Kasnije sam upoznao i mnoge svećenike, časne sestre, Bogu posvećene laike i druge osobe uključene u KKO. Mnogi su od njih imali darove Duha Svetoga: dar jezika, proroštva, tumačenja jezika, vizije, dar spoznanja, ozdravljanja... To me još više ohrabrilo da napravim „skok u vjeri“ prema toj struji milosti. Danas stalno Bogu zahvaljujem na tom daru.

RHEMA: *Je li bilo otpora u počecima vašega djelovanja?*

Fra IVO: Bilo je jako puno otpora. Nedostatak podrške i povjerenja od mojih kolega, bez potpore od onih čiju sam potporu očekivao. Rekao bih da se taj otpor i protivljenje danas pojačava. Isus je sam rekao da ćemo biti progonjeni zbog njegova Imena. A sveti nas je Pavao na to upozorio kad je rekao u poslanici Timoteju 3,1-7: „U posljednje će doba nastati teška

vremena, jer će ljudi biti samoživi, lakomi, umišljeni, oholi, psovači, nepokorni roditeljima, nezahvalni, bezvjernici, bez ljubavi, nepomirljivi, klevetnici, razuzdani, neotesani, neprijatelji dobra, izdajnici, naprasiti, bahati, ljubitelji požude mjesto Boga. Oni će sačuvati vanjski oblik pobožnosti iako su se odrekli njezine sile“. Zar ne živimo u takvim vremenima? Mi kršćani treba da izabiremo uvijek ono što je „teže“ i naviještamo Radosnu vijest, Isusa Gospodina, i u nezgodno vrijeme...

Postoje 23 papinska dokumenta upućena karizmaticima

RHEMA: *Službena je Crkva odobrila KKO. Kako znamo, mnogi karizmatici u svijetu doživljavaju nerazumijevanje, pa čak i određene zabrane i progone...*

Fra IVO: Katolička karizmatska obnova odobrena je od Crkve sa svim elementima „u paketu“: slavljenje Boga, dar jezika i tumačenje jezika, dar liječenja i čudesa, dar spoznanja i mudrosti, molitva oslobađanja i iscjeljivanja itd. Sjedište je u Rimu. Pavao VI., Ivan XXIII., Ivan Pavao II., kao i sadašnji papa Benedikt XVI. potvrdili su Katoličku karizmatsku obnovu. I kardinal Vinko Puljić u nas u BiH odobrava KKO na području svoje nadbiskupije. Ako bi neki crkveni dostojanstvenik htio lokalnu crkvu izuzeti i zabraniti KKO, morao bi tražiti posebno dopuštenje Vatikana. Iz toga slijedi da oni koji progone karizmatike trebaju pokazati dokument Svete Stolice kojim se njihova lokalna Crkva izuzima. Ako nema takvog dokumenta, karizmatici se mogu bez posebnog odobrenja nesmetano uključiti i angažirati u Katoličku karizmatsku obnovu.

RHEMA: *Možete li nam možda reći što su pape govorili o Katoličkoj karizmatskoj obnovi?*

Fra IVO: Prigodom trećeg karizmatskog kongresa održanog 19. svibnja 1975. godine u Rimu papa Pavao VI. rekao je da je »Obnova u Duhu šansa za Crkvu i za svijet« te da u njoj vidi čudo Duhova jer Duh Sveti posvećuje ljude i daruje im svoje karizme. On je istaknuo da Crkva mora postati „karizmatska i pneumatika“. Ivan Pavao II. tvrdio je da je karizmatski pokret dar Duha Svetoga Crkvi i da je upravo danas najveća potreba Crkve - Duh Sveti, te da je Obnova u Duhu sreća za Crkvu i svijet, pa prema tome i glavni oslonac za treće tisućljeće. Postoje 23 papinska dokumenta upućena karizmaticima. Benedikt XVI. danas ističe njegovu vitalnost kao jedan od putova prema Bogu. U jednoj svojoj propovijedi rekao je svećenicima da s ljubavlju gledaju na KKO jer je utemeljitelj Obnove Duh Sveti.

RHEMA: *Mnogi svećenici, Bogu posvećene osobe i laici, od kojih su neki zaista revni za Gospodina, ne mogu prihvatiti Katoličku karizmatsku obnovu. Zašto je tako?*

Fra IVO: Nisu doživjeli iskustvo krštenja u Duhu. Njih Bog ne može iznenaditi. Ne osluškuju njegove poticaje i govor u srcu. Nedostatak poniznosti, poslušnosti, čistoće, žive vjere, to je velik razlog odbijanja KKO. Mnogi misle da su na pravom putu jer su učeni, načitani... i da je to dovoljno. Isus je govorio da je „ovo sakrio od mudrih i umnih, a objavio malenima.“ Stariji o tome nisu ništa učili na bogosloviji, pa zbog toga ne

prihvaćaju Obnovu u Duhu kao ni bilo kakve druge pokrete Duha koji puše gdje hoće. Oslanjaju se na vlastite snage. Dakle - neznanje! Većina onih koji se opiru karizmatškoj obnovi nemaju svoga duhovnog vođu, ispovjednika, kao ni osoban odnos s Bogom. Problem je i teologija koja je sterilna i koju treba pročitati. No ipak treba reći da je najveći razlog neprihvaćanja Karizmatške obnove RACIONALIZAM u glavama mnogih, koji najviše ubija vjeru i ljubav, jer u njemu nema pobožnosti ni molitve. Jedan je kršćanski mistik rekao da RACIONALIZAM pripravlja put Antikristu. Racionalisti se moraju susresti s Bogom u svom srcu da bi mogli prihvatiti KKO.

KKO - LIJEK PROTIV ŠIRENJA SEKTA I PRAZNOVJERJA

RHEMA: *Fra Ivo, koji su plodovi, kojima ste vi svjedokom, a koje donosi KKO?*

Fra IVO: Ima ih jako puno. Ozdravljaju obitelji i cijele župe. Oslobođaju se plodovi Duha Svetoga: mir, ljubav, radost, blagost... Mnogi su rekli da su susreli Isusa prvi put iako ga nisu vidjeli fizičkim očima, već očima srca. Očituju se darovi kao npr. dar jezika, ozdravljanja, čudesa, proroštva... Budi se veća svijest o postojanju sotone i zla u svijetu i o pozivu na duhovnu borbu. U srcu imamo veću želju živjeti sakramentalnim i svetim životom. Rađa se želja za istinskim jedinstvom kršćana i služenjem drugima s više ljubavi. Nestaje tjeskoba i sumnja, pesimizam, nezadovoljstvo. Rađa se želja za duhovnim vodstvom i duhovnim rastom. Svjedok sam da su mnogi dobili zvanje za posvećeni život i svećeništvo. KKO je usmjerena prema obnovi cijele osobe. Karizmatški pokret znak je moćne prisutnosti Duha Svetoga u Crkvi. To je lijek protiv širenja sekta i praznovjerja.

RHEMA: *Kad (karizmatik) svećenik polaže ruke na vjernike, i dok se moli nad njima, većina ljudi padne na leđa. Neki to komentiraju kao padanje u trans, ili nesvijest, ili da ljudi to samo glume. Objasnite nam taj fenomen? Što se zapravo dogodi da ljudi padnu kad svećenik na njih položi ruke?*

Fra IVO: Duh Sveti želi u nama nešto napraviti. Njegovo je djelovanje kadikad tako snažno da klonemo. Riječ je o duševno-tjelesnom odgovoru na molitvu. Kad čovjek prestane misliti na sebe, te se preda djelovanju Duha Svetoga, Duh može dublje zahvatiti u njegovo srce. Možemo to nazvati 'počivanjem u Duhu', 'padanjem pod silom Božjom', 'slatko nasilje'. Netko počiva u Duhu stojeći, ili sjedeći, a netko padne. To nije ni nesvijest, ni spavanje, ni sugestija, ni trans, ni hipnoza. Čovjek koji počiva u Duhu potpuno je svjestan svega. Čuje glasove, zvukove, pjesme. Kad govori o tom fenomenu, F. MacNutt ističe: „Kao da Gospodin osobi dadne 'duhovnu anesteziju'. Počivajući u Duhu, osoba je intenzivno usmjerena na Gospodina. Osjeti njegovu blizinu. Tijekom počivanja u Duhu događaju se mnoga ozdravljenja na fizičkoj, duhovnoj i duševnoj razini, liječenje unutarnjih rana, obraćenja, dar kajanja i različiti blagoslovi. Mnogi su svjedočili da su u trenutku počivanja u Duhu u svome tijelu osjetili vatru, trnce i

toplinu u rukama. Duh Sveti tada sigurno nešto radi u duši. Milijuni ljudi iskusili su blagodat počivanja u Duhu.

RHEMA: *Vas često pojedini svećenici, bibličari, optužuju da u svojim nastupima govorite o đavlu da ga vidite u svemu? Je li to istina?*

Fra IVO: To su neozbiljne i neistinite izjave. Vjerujem da postoji đavao. Nastojim svijetu reći što Biblija i tradicija Crkve uči o đavlu i kako se danas obraniti od njega. Obično oni koji đavla ne vide nigdje, niti poučavaju svijet o njegovim zamkama, taktikama, kako djeluje, meni prigovaraju da ga vidim svugdje i da ga često spominjem. Više od svega naglašavam ljubav i snagu Božju, i snagu Imena Isusova u kome pobjeđujemo. Sve moje molitve usmjerene su na to da Isus pobijedi svako zlo, da čovjek bude očišćen od grijeha, oslobođen od đavolskih zamki, izliječen od rana jer nakon toga, primivši krštenje u Duhu, postaje dobar vojnik Isusa Krista, može se otvoriti njegovu poslanju i svjedočiti za Krista.

PROPOVIJEDATI, LIJEČITI, OSLOBAĐATI OD ZLIH DUHOVA

RHEMA: *Isus u Novom Zavjetu kaže: „Tko vjeruje u me, i on će činiti djela koja ja činim. Činit će i veća“ (Iv 14,12-14). Zar ne bi to trebao biti put Crkve?*

Fra IVO: Dok je hodao zemljom, u tri godine javnog djelovanja, Isus je propovijedao blagu vijest svaki dan, po selima i gradovima, od jutra do mraka liječio bolesnike i oslobađao ih od zlih duhova. Tu je vlast predao apostolima, kasnije sedamdeset dvojici učenika i napokon nama. Apostoli i učenici činili su iste stvari kao i Isus. Dramatična obraćenja u poganskom Rimskom carstvu posljedica su brojnih ozdravljenja i oslobođenja od zlih duhova, koja su se događala u Isusovo preslavno Ime. Danas narod posebno voli svećenike koji nastavljaju to trostruko poslanje. Nije dovoljno samo propovijedati, već u ime Isusovo liječiti i oslobađati od zlih duhova. Sveci su tako liječili molitvom.

RHEMA: *Možete li nam navesti primjere pojedinih svetaca koji su liječili po molitvi u Isusovo ime?*

Fra IVO: Navest ću samo neke koji su osobito liječili od fizičke bolesti. Jako su popularni i poznati u svijetu braća mučenici - liječnici, sveti Kuzma i Damjan. U njihovim živopisima stoji da su po molitvi liječili slijepe, gluhe, nijeme, gubavce, hrome, opsjednute. Zatim sveti Blaž koji je liječio ljude i životinje. Danas ga zazivamo kod bolesti grla. Život svetog Franje obilovao je brojnim čudesnim ozdravljenjima. Nadaleko je poznat i omiljen sveti Antun Padovanski. Već za života zvali su ga čudotvorcem. Gospodin je potvrdio njegov apostolat brojnim čudesima i ozdravljenjima. Imao je veliku sućut prema narodu. U XV. stoljeću sveti je Rok činio mnoga čudesa u Francuskoj i Italiji. U bolnicama je molio za bolesne od kuge. Na prijelazu u XX. stoljeće poznat je blaženi brat Andrija iz Montreala koji je liječio bolesnike po zagovoru svetog Josipa. U Crkvi postoje brojne štake koje su bolesnici ostavili. One vise iznad oltara kao svjedočanstvo da ih je Isus izliječio. Da-

nas ozdravljenja i čudesa koja su činili sveci racionalisti proglašavaju legendama.

RHEMA: *Mnogi mladi nakon sakramenta potvrde napuštaju Crkvu? Zašto je tako?*

Fra IVO: Krizma je sakrament zrelosti i kršćanske odgovornosti. Bog nam je dao taj sakrament da ne «mucamo» u svojoj vjeri već da budemo Kristovi svjedoci u svijetu. Po tom sakramentu kršćanin postaje zrelo da bude kvalificiran i angažiran svjedok Krista i Crkve. Žalosno je da su mnogi kršćani nakon krizme postali Jehovini svjedoci. Mnogi mladi danas nakon krizme svečano neformalno napuštaju Crkvu. Oni

odgovorni roditelji i kumovi jer krizmanicima ne prenose živi primjer vjere. A onda odgovornost leži na župnicima, vjeroučiteljima, redovnicama, svima koji rade u pastoralu, i na onima koji podjeljuju taj sakrament. Velik problem je i to što oni koji pripremaju krizmanike nisu susreli Isusa osobno, tako da priprema za krizmu obično prođe više izvanjski.

RHEMA: *Što možete poručiti svećenicima, vjeroučiteljima, redovnicama, roditeljima, kumovima i svima onima koji pripremaju mlade za sakrament potvrde?*

Fra IVO: Da budu zapaljeni Duhom Svetim. Jer kako su to lijepo rekli mnogi sveci: samo zapaljeni Duhom mogu paliti,

Molitveni skup u Hrvatskoj Tišini, snimio A. Šunjo

kažu: «Obavili smo krizmu», a nisu donijeli svjesnu odluku da pripadaju Isusu. Sakramenti nisu ustanovljeni da se obave, već da se od njih živi. Nedavno je Slobodna Dalmacija objavila članak kako su krizmanici nakon krizme razbijali izloge, lupali lokale, divljali po gradu, demolirali autobuse. Kad se govori o krizmi, statistike u svijetu su poražavajuće.

KRIZMANICIMA SE NE PRENOSI ŽIVI PRIMJER VJERE

RHEMA: *Tko je odgovoran za neučinkovitost sakramenta potvrde?*

Fra IVO: Prvo ću reći da mi svećenici i svi koji radimo u pastoralu često vjernike samo sakramentaliziramo, ali ne evangeliziramo. Idemo za tim da po svaku cijenu prime sve sakramente, a s druge strane ne radimo dovoljno na tome da se zaljube u Isusa i da mu predaju svoje živote. Oni koji žele raditi drugačije, obično su ismijani i progonjeni. Znam to iz osobnog iskustva, iz predavanja vjeronauka u školama. Više puta sam bio izbacivan iz škole upravo zbog toga. Svi smo odgovorni što mladi nakon krizme ne postaju praktični vjernici. Najprije društvo u kojem živimo. Mediji su u nas još uvijek anti-katolički raspoloženi. Duh komunizma još je u mnogim glavama. Zatim su

samo oduševljeni za Isusa mogu druge oduševljivati, i samo oni koji su zaljubljeni u Isusa i koji ga nose u svome srcu mogu postići da ga i drugi uzljube. Onaj tko je zaljubljen u Isusa, najveći je bogataš. Našao je najdragocjenije blago. Njihova je dužnost da pripreme mlade da svjesno, slobodno potvrde u sv. potvrdi ono što su već primili kao djeca u krštenju - Duha Svetoga. Kod pripreme je važno krizmanicima protumačiti ne samo sedam darova Duha, već i darove o kojima govori Pavao u svojim poslanicama, osobito Korinćanima 12.

RHEMA: *U zadnje vrijeme mediji, osobito televizija, prilikom najava gostovanja različitih umjetnika/glazbenika, slikara i dr. rabe izraz karizma. Mnogi naši vjernici, a osobito oni koji su doživjeli obraćenje na seminarima Obnove u Duhu pomalo su zbunjeni time. Stoga vas molimo da nam objasnite što su karizme Duha Svetoga?*

Fra IVO: Karizme su posebni darovi Duha iako je Duh Sveti prvi dar jer po njemu smo povezani s Ocem i Sinom. (usp. Iv 14,16). One su dar dan svakome na korist svih. Pojam karizma dolazi od grčke riječi charis, što znači «milosni nezasluženi dar». Karizma je besplatan dar ili talent Božji dan vjerniku koji služi izgradnji Crkve kao tijela Kristova (Enciklika

II. vatikanskog sabora *Lumen gentium* 12). Redovita karizma prenosi se sakramentima, dok izvanrednu daje Duh Sveti za određenu misiju tj. kao pomazanje za služenje drugima i za spasenje drugih. Bog je uvijek može povući. Sveti Pavao govori o devet darova: dar jezika, tumačenje jezika, dar proroštva, mudrosti, spoznaje, razlikovanja duhova, ozdravljanja, čude- sa, vjere (1Kor 12). Kad govori o karizmama, Drugi vatican- ski sabor ističe: «Duh Sveti posvećuje, vodi i izgrađuje narod Božji ne samo preko sakramenata i svetih otajstava, nego i dijeli svakom pojedinom vlastite darove kako se njemu svi- đa». (*Lumen gentium* 12). Nadalje, Koncil ističe da biskupi trebaju prepoznati karizme koje imaju pojedini vjernici. Nai- me, svaki pojedini kršćanin ima svoju karizmu. Sveti Pavao to potvrđuje kad kaže: «Ja bih htio da svi budu kao ja; ali svatko ima od Boga svoj posebni dar, jedan ovakav, drugi onakav» (1Kor 7,7). Papa Benedikt XVI. istaknuo je: „Karizme mogu pokatkad biti ‘nezgodne,’ ali institucija treba biti pozorna da ih ne ugasi ili uguši“.

KREPOSTI I KARIZME

RHEMA: *Možete li nam objasniti razliku između kreposti i ka- rizmi?*

Fra IVO: Postoje tri ulivene kreposti koje smo dobili na kr- štenju. To su vjera, ufanje i ljubav. Dobili smo ih izravno od Boga za svoju izgradnju, za svoje osobno posvećenje i spase- nje. Kroz njih možemo ljubiti Boga i blišnjega. One se mogu razvijati kroz sakramentalan život. Kreposti nam pomažu da produbimo svoj odnos s Bogom, da mu se približimo. Dok su karizme koje smo već spomenuli, a o kojima govori sv. Pavao, dane od Boga ne toliko za vlastitu izgradnju, već za izgradnju Crkve kao tijela Kristova. Preko karizmi možemo druge vraćati prvoj Ljubavi - Bogu. Dakle, Bog nas najprije osposobljava u krepostima, a onda u nama oslobađa karizme već dobivene u sakramentima. Kreposti i karizme uzajamno su duboko povezane, iako kreposti trebaju ići uvijek ispred karizmi. One štite karizmu. Krepost znači snagu i ona se od- nosi na naviku ili sposobnost osobe, dok karizme po poticaju Duha Svetoga oblikuju, pokreću i mijenjaju druge. Kreposti su vesla na brodu koja ga pokreću vlastitom snagom, a kariz- me se mogu usporediti s jedrima koje pokreće vjetar, a vjetar je Duh Sveti „koji puše gdje hoće i kako hoće“.

RHEMA: *Dar jezika i proroštva često je kamen spoticanja ili pri- vlačenja u KKO. Što znače za vas osobno i za Crkvu ovi duhovni darovi?*

Fra IVO: Već više od devet godina molim i slavim Boga u je- zicima. To je molitva srca, a ne intelekta. Molitva u jezicima veseli dušu. To je dar koji je Krist obećao apostolima kao znak koji će pratiti one koji vjeruju (Mk 16,17). Biblija ga spominje na sedamnaest mjesta. Kad ne znamo što moliti, ili kako valja, Duh se zauzima za nas neizrecivim uzdasima (Rim 8,26). Po toj molitvi možemo tepati Bogu Ocu, Isusu, da ih volimo. Novi Zavjet govori nam o svrsi dara jezika: Govoriti Bogu, ne ljudi- ma, izgrađivati samog sebe, govoriti o tajnama Božjim. (Usp 1 Kor 14,2). To je „izricanje neizrecivoga,“ neiskazivog doživljaja

Božje prisutnosti u duši. Riječi postaju kao šum „velikih voda“, šum „ugodan, skladan, melodiozan“. Takva molitva ima zdrav, osloboditeljski i terapijski značaj. Molitva u jezicima molitva je hvale i poklona, sinovskog predanja i radosti.

Kod dara proroštva mora se dobro razumjeti što označava. Za mnoge ljude taj dar znači proricanje budućih stvari, ili doga- đaja. Međutim, on to nije. Njegov stvarni smisao je govoriti

pod Božjim vodstvom, ili Božjim nadahnućem da to svi mogu razumjeti. To je tumačenje Božje volje u konkretnoj situaci- ji. Dar proroštva je spoj Božjih i ljudskih elemenata. Stoga je potrebno razlučivanje samih proroštava. Onaj tko prorokuje izgovara riječi Božje ljubavi, skrbi, blagosti. Ako proroštvo plaši, ili govori što konkretno treba da činimo, potrebno je dobro ispitati je li od Boga. Proroštvo je povezano s navije- štenjem Evanđelja, uvjerljivo, snažno, osvaja kratkim i lijepim riječima. Proroštvu obično prethodi molitva u jezicima.

RHEMA: *Vi u svojim nastupima često govorite o ‘krštenju u Duhu’, ‘novom izljevu Duha’. Zar nismo već jedanput kršteni? Je li riječ o drugom sakramentu?*

Fra IVO: Kad katolici koriste izraz „krštenje u Duhu,“ obično misle na preplavljenost Duhom, ili svjesno iskustvo Duha koji je već darovan u slavljenju kršćanske inicijacije. Odnosi se na prvotno buđenje sakramentalne milosti i nikako ne želi ozna- čiti drugo krštenje. Radi se o oživljavanju krsnih voda milosti, koje smo primili na krštenju. Naime, po sakramentu krštenja svaki krštenik dobio je Duha Svetoga, ali ga je potrebno ak- tivirati da postane aktualan u životu. Za protestante i evan- gelike krštenje u Duhu Svetom čini novo djelo milosti. Kod nas katolika govori se o djelu «starom» a ipak u praksi dolazi «novo». Govori se o „izlivanju“ Duha koje ne dolazi izvana, nego iznutra poput „žive vode.“ Duh Sveti je već u nama po krštenju, samo ga treba osloboditi. To znači: ne radi se o pri- manju Duha Svetoga, već o njegovu oslobađanju u čovjeku. U svom djelu o Duhu Svetom poznati francuski teolog Rene La- urentin kaže: «Primiti izljev Duha Svetoga zapravo znači po- stati potpuno svjestan prisutnosti Svetoga Duha u vlastitom životu“. To je djelo Duha Svetoga koje budi u nama uspavanu

snagu i oživljava umrtvljene darove. Krštenje u Duhu 'porađa' našu vjeru, uči ufanju i donosi snagu za ljubav.

AKTIVIRANA SNAGA SAKRAMENATA

RHEMA: Kardinal Suenens, kojega je papa Pavao VI. zadužio da vodi brigu o Katoličkoj karizmatškoj obnovi, puno je pisao i govorio o krštenju u Duhu. Ima li nešto posebno u njegovu učenju?

Fra IVO: Kad govori o krštenju u Duhu, kardinal Suenens ističe: „Čini se sasvim jasno da se u mnogim katolicima karizmaticima obnovila i ponovno aktivirala snaga sakramenta krštenja i krizme. Događa se ono što se nije na neki način dogodilo kad smo bili potvrđeni. Ne radi se ovdje o novoj krizmi već se oslobađa ono što je bilo dobiveno, a zatvoreno je u nama kao u „hladnjaku“. Sila koju smo primili u krštenju i potvrdi mora izaći iz hladnjaka, u koji smo je pospremili. U tom smislu može se reći da Duh Sveti može biti vezan u nama, blokiran, zarobljen u najdubljim dubinama našega bića zbog grijeha, nevjere... Krštenje u Duhu aktualizira snagu krsne milosti. Takva aktualizacija milosti susreće se u Novom zavjetu. U pismu Timoteju apostol Pavao kaže: „Ne zanemaruju u sebi milosni dar koji ti je udijeljen na temelju proročanskih izjava, polaganjem ruku starješinskog zbora“ (1 Tim 4, 14-15).

RHEMA: Kad ste vi doživjeli krštenje u Duhu, ili novi izljev Duha?

Fra IVO: U duhovnim vježbama, koje sam spomenuo, doživio sam snažan 'novi izljev Duha u duši'. Tada su se oslobodili brojni darovi koje sam već primio po sakramentima. Taj kontinuitet izlivanja Duha i oslobađanja darova nastavio se sve ove godine. Kad sam osobno prvi put svjesno doživio to iskustvo, Bog je počeo na poseban način djelovati u mom životu. Velika je razlika između mog života prije krštenja u Duhu i poslije krštenja u Duhu. Radi se o „invaziji Duha na dušu“.

RHEMA: Ako je netko kršten u Duhu i ima darove Duha, je li to znak svetosti?

Fra IVO: Ne. Biti kršten u Duhu i imati darove nije povezano sa svetošću ni s duhovnom zrelošću. Krštenje u Duhu i darovi nam pomažu da imamo vrlo bliz odnos s Duhom Svetim, da brže rastemo u svetosti i da druge dovodimo do svetosti. Oni koji nisu svjesno iskusili milost krštenja u Duhu, puno sporije napreduju u svetosti života. Kroz krštenje u Duhu postajemo osjetljiviji za Duha Svetoga. Slušamo njegove savjete i vodstvo. Nakon doživljaja krštenja u Duhu jedna mi je djevojka ovako rekla: „Sad istinski vjerujem da Bog postoji, ne onaj koji je jako daleko, već koji mi blizak. On je živ. Sad se nalazi u mom srcu“. Biti kršten u Duhu uključuje nov i prisniji odnos s Duhom Svetim i s Crkvom. Izričit znak krštenja u Duhu jest ljubav.

RHEMA: Preporučujete li neku molitvu prije krštenja u Duhu?

Fra IVO: Kroz krštenje u Duhu Isus oslobađa u nama silu Duha kad mu se u potpunosti predamo. To je njegov dar nama. Prije molitve za ponovni izljev Duha Svetoga dobro je izmoliti molitvu sv. Ignacija Loyolskog:

*«Uzmi, Gospodine,
i primi*

svu moju slobodu,

moju pamet,

moj razum

i svu moju volju,

sve što imam i što posjedujem.

Ti si mi to dao,

tebi, Gospodine, sve vraćam;

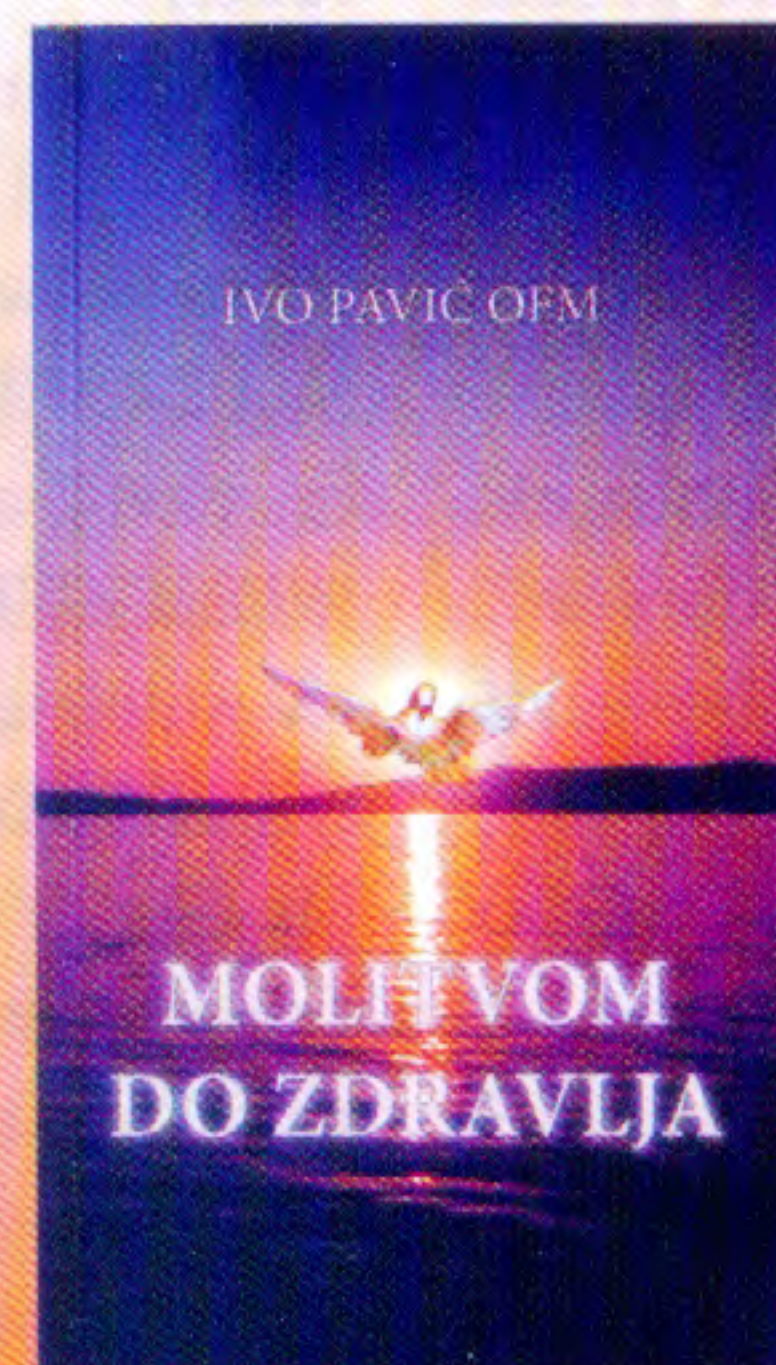
Sve je tvoje.

Raspolaži sa svime po svojoj volji!

Daj mi samo svoju ljubav i milost,

I to mi je dosta.»

*Udijeli mi, Gospodine, dva srca
jedno srce Isusovo i jedno srce Marijino!*

Fra Ivo Pavić

**Kontakt za narudžbe knjiga, DVD-a i CD-a: mob. 098/934 2565
ili e-mail: shalom-mb@net.hr, a sve informacije potražite na: www.dvasrca.com**